

Martínus

A Szombathelyi Egyházmegye havilapja

XV. ÉVFOLYAM 8. SZÁM

2022. AUGUSZTUS

ÁRA: 250 Ft

www.martinus.hu

„ELŐTTED SÍR MAGYARORSZÁG KÖNYÖRÖGVE,
HISZEN TIED SZÁZADOKTÓL MINDEN RÖGJE,
ISTVÁN KIRÁLY SZENT ÖRÖKJE
ISTEN UTÁN BENNED BÍZIK MINDÖRÖKRE”

HIMNUSZ A MAGYAROK NAGYASSZONYÁHOZ

A papság szíve a szeretet - Pap-és diakónusszentelés a Székesegyházban

2022. június 25-én Rácz Ágostont áldozópappá, Bodorkós Áron, Kirchknopf Gergely, Szántó Adrián és Vigh Balázs papnövendékeket pedig diakónussá szentelte a szombathelyi Székesegyházban dr. Székely János megyéspüspök.

A szentmise elején a főpásztor köszöntötte az idei évben pappá szentelésének 65 éves évfordulóját ünneplő Bajner István, Brenner József, dr. Gyürki László, Pavlics István, Szabó Alajos, Sámbockréthy Péter atyákat, az aranymisés Rátkai Imre atyát és az ezüstmisés Szalai Attila atyát. Együttal megemlékezett a közelmúltban elhunyt Geosits István atyáról, aki pappá szentelésének 70 éves évfordulóját ünnepelte volna, valamint dr. Horváth Lajos atyáról, aki pappá szentelésének 65 éves évfordulójának megünneplésére készült.

Szentbeszédében Székely János a szeretethimnusról azt mondta: ez nem csak a férj és feleség szeretetére vonatkozik, hanem arra a leghatalmasabb ajándékra, amit Isten adni akar az Egyháznak, az embernek. Arra az ajándékra, ami hatalmasabb mint a prófétálás, a nyelvek, a hegyeket mozgató hit: a szeretet ajándékának megéneklése. Az az ajándék, ami kell, hogy az Egyház szívét betöltse, ami kell, hogy egészen sajátosan a pap életének a szíve is legyen. A papság szíve, legmélyebb titka a szeretet titka: Isten és ember

szeretete. Az evangéliumhoz kapcsolódva Székely János kiemelte: amikor Jézus Isten országáról mint szőlőskerttről beszél, akkor nem csak egyszerűen munkásokat akart hívni. Amikor az Isten meghívott Benneteket, akkor nem a szolgálatot várja el, a sok-sok tevékenységet, hanem elsősorban Titeket. Szeretetből hívott meg Benneteket, barátjának választott Titeket. Arra hív, hogy egy legyetek Ővele, ahogy a szőlővessző is egy a szőlőtővel. Majd mindekinek a választott jelmondatához fűzött egy-egy gondolatot.

Jubiláns atyákat köszöntöttek

Az idei évben ünneplik pappá szentelésük 65 éves évfordulóját dr. Gyürki László és Pavlics István atyák. A körmenzi Szent Erzsébet-templomban június 26-án köszöntötték Gyürki atyát, míg Pavlics atyát július 8-án a Püspöki Palota kápolnájában. Több évtizedes szolgálatuk során utat mutattak a híveknek Krisztus tökéletesebb követésére. Isten fizesse meg fáradozásukat és áldása kísérje őket életük útján.

Június 29-én adták át a Szent Gellért-díjakat a Szombathelyi Egyházmegyében. A díjazottak balról jobbra: Englert Zsolt, a Boldog Brenner János Általános Iskola és Gimnázium igazgatója, Vida Mária, a Boldog Brenner János Általános Iskola és Gimnázium tanára, Kardosné Tömböly Edit, a jánosházi Szent Imre Általános Iskola tanítónője, Fekete Szabolcs Benedek segédpüspök, Erneyi Gyula Istvánné, a Boldog Brenner János Óvoda óvodavezető-helyettese, Simon Lászlóné, a zalaegerszegi Szent Család Óvoda óvodavezető-helyettese, Iszak Józsefné, a sárvári Szent László Katolikus Általános Iskola gazdasági vezetője.

Váljunk Krisztus hiteles tanúivá! – Velemben rendezték meg az Egyházmegyei Családtábort

4 év szünet, közte Covid járvány, lezárások után az idei évben újra lehetőség nyílt arra, hogy nagyobb közösségekbe gyűljenek össze egyházmegyéink családjai. A régóta várt Egyházmegyei Családtábor jó alkalmat teremtett a találkozásokra, kikapcsolódásra, lelki-szellemi töltekezésre. Mindezt a szinodalitás jegyében, amely új lehetőségeket kínál a családi és személyes kapcsolatok, plébániák, plébániai közösségek működésének megújítására, az evangelizáció hatékonyabbá tételére.

Velem adott otthont a családtábornak, amelyen közel 200-an vettek részt. A napi programok között a szentmise mellett éppúgy szerepeltek a felnőtteknek előadások, fórumok, beszélgetések, mint közös családi kirándulások, a gyerekeknek pedig játékok. Korzenszky Richárd bencés atya, a Tihanyi Apátság korbí vezetője, dr. Székely János megyéspüspök és Kunszabó István osztották meg gondolataikat, tapasztalataikat a szinodalitásról. Arról az útról, amely talán másfajta gondolkodást, együttműködést igényel az Egyház tagjaitól részben egymással, részben pedig a nem hívőkkel szemben, a közösség, a részvétel és a misszió vonatkozásában. Az Egyháznak fontosak a családok, hiszen mint Szent II. János

Pál pápa mondta: a család Egyház. Az Egyház legkisebb közössége a család és ezen áll vagy bukik minden. Ha vannak család egyházak akkor a mi Egyházunk is élni fog és reményeink szerint virágozni, ezeket a gondolatokat már Fekete Szabolcs Benedek segédpüspök mondta a martinus.hu-nak adott interjújában. Látjuk, hogy a család és benne a személy, mint fogalom válságban van, számtalan ideológiai támadás éri Európában. Ahol a családok szétbomlanak, ott az egyházi

közösségek is szétbomlanak. Ezért fontos, hogy összetartsuk a családokat. Beszéljünk arról, hogy szép a családi élet, de nem könnyű és fontos, hogy a vitákból, mélypontokból megerősödvé jöjjenek ki. Nagyon fontos ezért, hogy segítsük őket, elsősorban lelkileg, amiben nekünk papoknak, püspököknek van feladatunk. És, hogy mindez működhessen, azt bizonyítja a mostani tábor is. Jó ránézni a fiatalokra, akik az idejüket a szüleikkel, testvéreikkel való közös programokra szánják, emel-

lett vigyáznak a kisebb gyerekekre is. Mindezt jókedvűen, vidáman, tette hozzá Szabolcs püspök atya.

A szinodális út – közösség, részvétel, miszió - egy másfajta gondolkodást, együttműködést kíván az Egyházban, a családban és más közösségeinkben, erről szóltak a tábori előadások, a hozzájuk kapcsolódó kiscsoportos beszélgetések. Ezzel kapcsolatban Székely János megyéspüspök arról beszélt lapunknak, hogy pl. a részvétel igazi mélységében nem pusztán annyit jelent, hogy ott vagyok eseményeken, gondolataimat elmondom, amikor kell, hanem tudatosítom, hogy a része vagyok Krisztus testének, az Egyháznak. Élő tagja vagyok, aki örül, ha a másik ember örül és szenved, amikor egy másik ember szenved. De jelenti a részvétel azt is, hogy élem Krisztus titkát az imádságban, a szentmisében, a napi megtérésben. Tágabb körben a szinódus lényegét élheti a család is. Amikor otthon időt szentelnek egymásnak a házaspárok és átbeszélik, hogy mi a másik öröme, fájdalma. Nem arról beszélnek, kinek van igaza, hanem kitárják szívüket és elmondják, hogyan telik az életük.

Együtt haladnak Isten felé, meghallják a Szentlélek hangját. És ezt megélik a gyermekekkel is, amikor pl. megkérdezik őket, milyennek látják a családi életet, mit alakítanának benne. És még tágabb értelemben a szinodális lelkületnek a plébániák vérkeringésében is ott kellene lennie: meghallgatni egymást, kinyitni a plébániák kapuit, de leginkább a szívünket, hogy az Egyháztól eltávolodott embereket is meghívjunk közösségünkbe. Olyan programokat szervezzünk a kívülállók számára, amelyeken keresztül – és persze leginkább rajtuk – meglátják az evangélium örömét – mondta Székely János.

Nagy lelki felüdülést jelent ez a tábor, mondta Gyenese Balázs, aki elárulta, hogy többek között mariazelei zarándoklattal készült a táborra. Öröm számára a táborban, hogy mindennap van szentmise, részesülhet szent áldozásban, részt vehet szentségimádáson. A tábor mellett szólt az is, hogy a gyermekek közül többen is el tudtak hozni, itt mindig figyelnek rájuk, kínálnak nekik programokat. Emellett fontos volt a közösség is, hiszen itt olyan emberekkel találkozhat, akik hozzá hasonlóan tenni akarnak az Egyházért.

A feleségemmel együtt van egy szolgálatunk, amit végzünk. 50 évesen úgy érzi az ember, hogy a helyén van és adni akarunk magunkból. Mindezt úgy, hogy a feladat ne szétszakítson minket, hanem összefogjon. Azt, hogy mit tudnánk tenni, még nem tudom. Talán a fiatalokkal foglalkozhatnánk. Vagy talán segíthetnénk a kívülállók számára, hogy közelebb kerüljenek az Egyházhoz, akik pedig közel vannak, még jobban elköteleződjenek. Remélem, a tábor végére kiderül, mondta Gyenese Balázs.

A táborban elhangzott előadásokat, a szentmisék prédikációit visszahallgathatják egyházmegyénk honlapján.

Fontos a közösség és a szeretet továbbadása

Idén is kinyitott a karitásznakardai tábora

A nyári vakáció egyet jelent azzal a sokszor emlegetett problémával, hogy miként tudnak a szülők értelmes elfoglaltságot biztosítani a gyermekeiknek, amíg nekik dolgozniuk kell. A plébániák mellett egyházmegyei szervezetek is tartanak hosszabb-rövidebb időre táborokat, hogy a gyermekek a pihenőidejüket is felügyeletben töltsék, és élményekkel is gazdagodjanak. Miközben lapunkban néhány fénykép erejéig betekintést nyújtunk az egyházmegyében szervezett táborokba, addig a következő két oldalon az egyházmegyei karitásznakardai táborát mutatjuk be. Ám nem elsősorban a gyerekek szempontjából, hanem a háttérben dolgozók szemszögéből: mi kell egy jó táborhoz, mi ad örömet a gyermekekről gondoskodók számára, erről is szó esik majd.

Hosszabb egyezkedést követően keddi napon érkezem a nardai táborba. 10 óra. A reggelin már túl vannak a gyerekek és már kialakultak a „foglalkozási körök”, mindenki megtalálta a délelőtti elfoglaltságát. A homokozó megtelt, a trambulínon sincs már hely, a csocsóasztaloknál és a focipályán javában folynak a küzdelmek, a kézműves asztaloknál nincs üres hely, a lovaglásra hosszú sorban várnak a gyerekek. Arra törekszem, hogy mindenki jól érezze magát, a legkisebektől a legnagyobbig, ad lényegre törő összegzést a jó táborról Koroknai Elvira táborvezető. A tapasztalat a kezére játsszik: pedagógusként gyerekek közelében van egész évben, a fia is állandó ötletelésre készítetik és már negyedik éve vezetőként - is - látja a tábori hétköznapokat. Mint mondja: mivel a munkája az iskolához köti, kell egy csapat, akik megszervezik a 8 hét minden ügyes-bajos dolgát, hogy mire elindul a tábor, minden a helyére kerüljön és persze zökkenőmentesen is haladjon. Ez a karitás munkatársai nélkül nem menne, és köszönet a segítőknek is, mondja. Élményszerzési lehetőségekből pedig nincs hiány: a szabadtéri játékok mellett a gyerekek készíthetnek ajándékokat bőrézzel, agyagozással, varrással. Hetente kétszer lovagolhatnak és ijázkodhatnak,

szerveznek házi focibajnokságot, tartanak „Ki mit tud?”-ot, exatlon versenyt, és persze van lehetőség a táborral szemben lévő templomba is átmenni, imádkozni, beszélgetni a kispapokkal. A gyerekek nyitottak, nem unják el magukat és ami fontosabb: barátokat is szereznek, mondja Elvira. Igaz, ehhez fontos az is, hogy rögzítsenek és betartsanak egy alapelvet: ez pedig a tolerancia. Mindig azzal kezdem a napot, hogy elmondom a gyerekeknek: mindannyian mások vagyunk. Nem nevetünk ki egy gyermeket, mert esetleg furesájljuk a hajszínét, vagy mert más a póljának a színe. Elfogadjuk egymást olyannak, amilyenek vagyunk, teszi hozzá a tábor vezetője, aki maga is szívesen bekapcsolódik a programokba, pl. a 7-es rúgóversenybe. Nekem ez egy aktív pihenés, szeretek visszajönni, szeretek gyerekek között lenni, zárjuk a beszélgetést.

Az egyházmegye kispapjai közül is sokan megfordultak, megfordulnak a táborban. Így van ezzel Rátkai István is, aki negyedik éve társa a gyerekeknek Nardán. Koordinálja a házi sakkbajnokságot, az exatlon versenyt, de a csocsóviadalok lebonyolítása is a vállán nyugszik. Sokféle családból jönnek a gyerekek, akiknek a templomban hittanórát tartunk,

vagy szentségimádáson vehetnek részt. Legtöbbjük még talán sosem járt templomban, vagy csak ritkán és így ez egy különleges kihívás. Ez hajt leginkább, mondja István, amikor arról kérdezem, mitől más ez a tábor, mint a többi az ő szemszögéből. Hozzáteszi: a szentségimádások azért jelentenek élményt, mert a gyerekek itt elcsendesednek, és lehetőségük van kimenni az Oltáriszentség elé és elmondani Istennek, ami a szívükben van: különleges pillanat, amikor mindenki előtt elmondja valaki, mennyire szereti a szüleit, vagy hogy mennyire hiányzik neki egy-egy nagyszülő. Összetett érzés, amikor véget ér egy tábor, kezd a választ arra a kérdésre, hogy Ő mivel gazdagodik az itt töltött idő alatt. Nagy a fáradtság is, de szép élmény, amikor a gyerekekkel le tudunk ülni beszélgetni, imádkozni és meglátszik bennük az őszinte bizalom: ez motiváló és felelősség is nekünk, kispapoknak, hogy mi ezt szépen és illő módon kezeljük. Nekünk, teológus hallgatónak kihívás, hogy próbáljuk azt a szép világot, amit Isten teremtett, minél egyszerűbben, de a hitnek megfelelően átadni. És erre nagyszerű lehetőség a karitás tábor, mondja István.

Haladok tovább a kérdezősködéssel, ezúttal Patyi Ildikót veszem célba. Az ő terepe az agyagozás, hiszen eredeti szakmáját tekintve fazekas. Mutatja az agyagtömböket, amikből készülnek a vázák, tálak, és a korongot, ahol formálódnak a tárgyak. Egy délelőtti 30 gyerekre van idő, sorszámot kell húzniuk, mondja nevetve, ami egyben jelzi a sikerét is a foglalkozásnak. Szívesen állnak sorba, hiszen nem gyakran tudják ezt a tevékenységet kipróbálni. De nála lehet kavicsot is festeni. A gyerekek szeretik ezt a foglalkozást és közben persze beszélgetünk is, mert a gyerekekben is van igény erre, mondja Ildikó, hozzátéve, hogy természetesen nem faggatóznak, de meghallgatják, amit a gyerekek mondani szeretnének az életükről, örömeikről, akár gondjaikról. Ez egy lelki segítségnyújtás is. A gyermektársaság, ami nekem élményt nyújt, kapom a választ arra kérdésre, hogy számára miért jó ez a tábor. Szeretem hallani, ahogy csicseregnek, mesélnek. Jó érzés, amikor odaszaladnak az emberhez és átölelik, hiszen sokan már évek óta visszatérnek ide. Elmeséli, hogy volt olyan testvérpár, akik a saját zsebpénzükből fizették ki a táborozási költségeket, csak hogy jöhessenek, mert annyira jól érezték magukat itt - tette hozzá Ildikó.

Feri bácsi már 10 éve részese a vakációk mindennapoknak. Azt mondja, nagy örömmel fogadta el az első meghívást, hogy részt vegyen a táborban. Ami motívált, hogy én is közösségben nőttem fel: szeretem a gyerekeket és tudok is bánni velük. A másik, hogy szórakoztató ember vagyok: szeretek játékokkal előrukkolni. És már sorolja is a lehetőségeket: 1 perc és nyersz játék, exatlon, „Ki mit tud?”. Korábban a celli fürdőben úszóversenyt is rendeztek, és szívesen emlékszik arra az időre is, amikor a gyerekeknek segített a homokvárak építésében. A tábor nem csak arról szól, hogy a gyerekek itt eltöltsék az időt, hanem közel is lehet hozzájuk kerülni: lehet közösséget építeni és a szeretetet biztosítani, sugározni. Én abban bízom, hogy amit a gyerekek itt látnak, tapasztalnak, azt otthon továbbadják: mernek közösséget építeni és ami fontos, a szeretetet tovább sugározni, mondja Feri bácsi.

Egy tábor lebonyolítása sok munkát igényel. Köszönet a plébániák, az egyházmegyei szervezetek papjainak, munkatársainak, önkénteseinek, hogy áldozatvállalásukkal felejthetetlen élményeket biztosítanak a gyermekeknek. Köszönet a támogatóknak is, akik pénzzel vagy anyagi formában segítik a táborozásokat.

Vasárnapi gondolatok

2022.08.07. – ÉVKÖZI 19. VASÁRNAP
BÖLCS 18, 6-9.

Az Egyiptomból való kivonulás éjszakája nem érte váratlanul atyáinkat, mert hittek, Uram, a te esküvel megerősített ígéreteidnek. Így bátran néztek az események elébe. Bizalommal várta néped az igazak szabadulását és a gonosz ellenség vesztét. Amivel ugyanis az ellenséget sújtottad, azzal minket felmagasztaltál, amikor hívtál bennünket. Mert titokban áldozták fel a bárányt a dicső atyák buzgó fiai, és egy szívvel-lélekkel kötelezték el magukat az isteni törvénynek, hogy szent őseink egyformán osztoznak a közös javakban és a közös veszélyekben, s már előre rázendítettek az atyák hálaénekeire.

BIZALOM ÉS HÁLA

A választott nép még ugyan fogságban volt Egyiptomban, de bízott az Istenben és tudott hálát adni.

A hívő ember élete egy nehéz szakaszban sem veszti el reményét. Bízik abban az Istenben, aki meg akarja és meg is tudja szabadítani. Bízik Jézus Krisztus ígérésében, aki megígérte, hogy velünk lesz minden nap a világ végéig.

A hívő ember a szenvedés, nyomorúság idején sem felejt el azt a sok jót és áldást, amit az Istentől korábban ajándékba kapott. A balsors idején is keresi és meg akarja találni azokat a kisebb-nagyobb örömeket, amikért hálás lehet. A hála lelkülete megment minket a szomorúságtól, a keserűségtől és a reménytelenségtől. Mi tehát a feladatunk? Még a megpróbáltatás idején is, de talán különösen akkor, rendületlenül bízni és hálásnak lenni! Így tudunk találkozni a Szabadítóval és továbblépni, kilépni a szabadság felé.

2022.08.14. – ÉVKÖZI 20. VASÁRNAP
ZSID 12, 1-4.

Testvéreim!

Mi, akiket a tanúknak koszorúja övez, váljunk szabaddá minden tehertől, különösen a bűntől, amely behálóz minket, és fussuk meg kitartással az előttünk lévő pályát. Emeljük tekintetünket a hit szerzőjére és bevezetőjére, Jézusra, aki a rá váró öröm helyett elszenvedte a kereszthalált, nem törődött a gyalázzal, és most az Isten trónjának jobbján ül.

Igen, gondoljatok órá, aki a bűnösök részéről ekkora ellentmondást viselt el, hogy ne lankadjatok, és bensőleg ne csüggedjete. A bűn elleni küzdelemben még nem álltatok ellen a véretek ontásáig.

KÜZDELEM A MENNYEI ÖRÖKSÉGÉRT

Életünk célja, hogy mi is eljussunk az Atyához. Jézus feltámadt, majd felment a mennybe, hogy helyet készítsen számunkra. A hely még üres, de reméljük, hogy Isten irgalmából majd mindegyikünk elfoglalhatja.

A biztatás a tanúknak koszorúja, a szentek közössége, akik már célba értek. Akik példája bizonyítja, hogy mi is elérhetjük a célt. Ők azok, akik imádkoznak értünk, hogy el ne vesszünk és kitartóan meg tudjuk futni a pályát és elnyerni a mennyi jutalmat.

Mit kell nekünk tennünk? Küzdenünk kell. Elsősorban a bűn ellen kell küzdenünk, ellentmondást nem tűrve. Ha egy kicsit engedünk, egy kicsit könnyelműek vagyunk, ajtót nyitunk a gonosznak, aki egyre inkább rabságba vet minket. Szívünk ajtaját Jézusnak kell egyre inkább megnyitnunk, aki élettel és békével tölt el. Minden nap tegyünk egy lépést a cél felé, a szentek támogatásával a kísértőnek ellent mondva, Jézus társaságában.

2022.08.21. – ÉVKÖZI 21. VASÁRNAP
LK 13, 22-30.

Abban az időben Jézus Jeruzsálem felé tartott. Útközben tanított a városokban és falvakban, melyeken áthaladt.

Valaki megkérdezte tőle: „Uram, kevesen vannak, akik üdvözülnek?”

Ő így válaszolt: „Törekedjetek bemenni a szűk kapun, mert mondom nektek, sokan próbálnak majd bejutni, de nem tudnak. A ház ura felkel és bezárja az ajtót, ti kint rekedtek, és zörgetni kezdtek az ajtón: „Uram, nyiss nekünk ajtót.” Erre ő azt feleli nektek: „Nem tudom, honnan vagytok.” Akkor ti bizonygatni kezditek: „Veled ettünk és ittünk; a mi utcánkban tanítottál.” De ő megismétli: „Nem tudom, honnan vagytok. Távozzatok tőlem mind, ti gonosztevők!”

Ott majd sírás és fogcsikorgatás lesz, amikor látjátok Ábrahámot, Izsákot, Jákobot és mind a prófétákat az Isten országában, magatokat meg kitaszítva onnan. Jönnek majd keletről és nyugatról, északról és délről, és helyet foglalnak az Isten országában.

Íme, így lesznek az utolsókból első, és az elsőkből utolsó!

BEMENNI A SZŰK KAPUN

Jézusnak egy kérdést tesz fel valaki az üdvösségről. Jézus válaszából látjuk, hogy az üdvösséget nem lehet bebiztosítani és kiérdemelni. Ha azt gondoljuk magunkról, hogy biztos a mennyországba jutunk, mert hallgatjuk Jézus tanítását, templomba járunk, és még imádkozunk is, akkor tévedünk. Mindez jó és kell, de nem elegendő.

Az üdvösség Isten ingyenes ajándéka minden ember számára. Jézus Krisztus szerezte meg nekünk kereszthalála és feltámadása árán. Nekünk pedig nagy igyekezettel kell munkálnunk itt a földön üdvösségünket.

A szűk kapun kell bemennünk: nem elég pusztán szeretni, nagylelkűen kell szeretni; nem elég jó néhányszor megbocsátani, mindig készen kell állni a megbocsátásra; nem elég így-úgy tenni a feladatainkat, teljes szívünkkel és legjobb tudásunk szerint kell elvégeznünk azokat. Úgy fussunk, hogy Isten irgalmából az örök élet el nem hervadó koszorúját elnyerjük!

2022.08.28. – ÉVKÖZI 22. VASÁRNAP
LK 14,1.7-14.

Az egyik szombat Jézus betért egy vezető farizeus házába, hogy nála étkezzék. Amikor észrevette, hogy a meghívottak válogatják az első helyeket, egy példabeszédet mondott nekik.

Amikor lakomára hívnak – kezdte –, ne ülj az első helyre, mert akadhat a hivatalosak közt nálad előkelőbb is. Ha ez megérkezik, odajön, aki meghívott titeket, és felszólít: „Add át a helyedet neki.” És akkor szégyenszemre az utolsó helyet kell elfoglalnod.

Ha tehát hivatalos vagy valahova, menj el, és foglald el az utolsó helyet, hogy amikor a házigazda odajön, így szóljon hozzád: „Barátom, menj följebb.” Milyen kitüntetés lesz ez számodra a többi vendég előtt! Mert mindazt, aki magát felmagasztalja, megalázzák, aki pedig magát megalázza, azt felmagasztalják.

Ekkor a házigazdához fordult: „Amikor ebédet vagy vacsorát adsz, ne hívd meg barátaidat, se testvéreidet, se rokonaidat, se gazdag szomszédaidat, mert azok is meghívják és viszonzzzák neked. Ha lakomát adsz, hívd meg a szegényeket, bénákat, sántákat, vakokat. Boldog leszel, mert ők nem tudják neked viszonzni. Te azonban az igazak feltámadásakor megkapod jutalmadat.”

AZ ALÁZAT ÚTJA

Jézus az alázat gyakorlására hívja tanítványait. Erre Ő maga mutatta a legjobb példát. Az Isten Fia volt, de emberré lett és a legutolsó helyet foglalta el, mindenkinek a szolgája lett.

Tedd a jót, de ne az emberek dicséretét várd érte! Isten mindent tud, még a rejtettekben is lát, legyen ez elég neked. Tedd a jót önmagáért!

Pál apostollal mondd mindig, hogy Isten kegyelméből vagyok az, aki vagyok. Mindenem, amim van, az az Isten ajándéka. Dicséret és hála mindenért Nek! Sose feledd, hogy nem vagy különb egyik embertársadnál sem, neked is vannak hibáid, gyarlóságaid. Az Isten irgalmában bizakodhatsz, mint mindenki más. Mondd Keresztelő Szent Jánossal, hogy neki, Jézusnak, növekednie kell, nekem pedig kisebbednem.

Légy a szelíd és alázatos szívű Jézus egyre méltóbb tanítványa!

Óra Krisztián atya

Szolgálni Istent és embertársainkat

25 éve indult újra a sárvári Szent László Katolikus Általános Iskola

A rendszerváltást követően több egyházi iskola kezdte meg működését a Szombathelyi Egyházmegyében. Ezek közül az egyik a sárvári Szent László Katolikus Általános Iskola, amely közel fél évszázados kényszerű szünet után nyithatta meg újra kapuit. De miért is van szükség a katolikus iskolákra, és miért a Szent Lászlóra? Mik azok az értékek, amelyeket szeretnének átadni az itt tanuló diákoknak? Többek között erről is beszélgettünk Ördög Tibor igazgatóval.

Az iskola gyökerei még a 19. századra nyúlnak vissza. Mikor és kinek a jóvoltából indult a katolikus iskolai oktatás a városban és hogyan került képbe Ferenc Ferdinánd trónörökös?

Hét esztendővel azután, hogy Habsburg-Estei V. Ferenc – a korábbi Modena Hercegség uralkodója, Sárvár földesura – elhunyt, a sárvári katolikus fiúiskolára vonatkozó végakarata még mindig papíron maradt. 1882-ben új plébános érkezett Sárvárra Kőberl János (1842-1916) személyében, aki azonnal hozzálátott a munkához, hogy a fiúiskola megvalósuljon. A tárgyalások során elsőként az tisztázódott, hogy az iskola elemi szintű lehet. E kitételhez Ferenc Ferdinánd főherceg képviselője, gróf Seilern Károly Miksa ragaszkodott. Hogy kerül a történetbe az osztrák és magyar trón

várományosa? Egyszerű, ugyanis rokona, Habsburg-Estei V. Ferenc végakarataiban őt tette meg vagyona örökösének és végrendelete végrehajtójának. Szerzetesek helyett a tanítást hat világi tanárra bízta Hidasy Kornél megyéspüspök, a hitoktatást pedig helybéli papságra. A felügyeletet pedig a sárvári plébános útján a megyéspüspök gyakorolta. Ezen megoldást akkor ideiglenesnek szánták, de mint a történelem mutatja, végleges maradt. Az alapkőletételre 1889. március 18-án, Szent József ünnepén került sor. A ma is látható homlokzati díszes kőkereszt 1889. június 29-én – Szent Péter és Pál ünnepén – került elhelyezésre. Az új iskolaépület 1889 októberére elkészült. Kisebb átalakításoktól eltekintve kívülről ma is hűen őrzi építéskor megkapott arculatát. Az épület nem sokat változott

napjainkig a földszinti belső elosztását tekintve sem. A földszinten a régi ajtókeretek és terembeosztás alapján ma is fellelhető a korabeli forrásokban említett tanterem. A földszinten gondolatban ma is elhelyezhető az iskolaszolga lakása, valamint az igazgatói iroda. Az emeleten tanítói lakások voltak. Az emeleten kellett lennie a korabeli leírások alapján egy olyan teremnek, ami tanácskozóterem feladatát látta el. Az épületben emellett ma már meghatározhatatlan helyen tornaterem és rajzterem helyezkedett el. Az egyemeletes és földszintes épületrészek akkor is, mint ma egy kis területű udvart fogtak körbe. Az épület átadására 1889. október 10-én került sor.

A rendszerváltás után 1996-ban indult újra az iskola. A katolikus/keresztény közösség miatt és kérésére kezdődött meg a munka, vagy éppen amiatt, hogy lelki központ legyen az iskola a településen, amelynek gyümölcsei lesznek a katolikus/keresztény hívek?

1996-ban az első évfolyamon két párhuzamos osztállyal, 35 tanulóval, 4 nevelővel és 2 lelkipásztorral indult újra a keresztény szellemű oktató-nevelő munka. Az önkormányzati iskola által kimenő rendszerben elhagyott és általunk fokozatosan birtokba vett épület belső felújítása négy éven át tartó folyamatos munka eredménye. A megújult osztálytermek, folyosók, tornaterem, tornaszoba és öltözők esztétikus környezetet biztosítanak. Külön érték az épületben – a városban is egyedülállóan – felszerelt orvosi szoba, továbbá az Abai díszterem és étkező, a számítástechnika, a fizika-kémia, a nyelvi, az ének és a rajz szaktantermek, valamint a könyvtár. Az iskolánk 2019-ben a kormány és az egyházmegye jelentős támogatásával közel háromszorosára bővült.

Az intézmény olyan nevelési tervvel indult 1996-ban, amely tudatosan a személyiség teljes kifejlesztésére irányul: keresztény értékek közvetítésével kibontakoztatni a tanítványokban az Istentől kapott talentumokat, kiművelni olyan érték-hordozókat, amelyek segítségével közel kerülhetnek az Igazsághoz, alkalmassá válhatnak embertársaik krisztusi szolgálatára; egyénre szabott, képességeket figyelembevevő módszerek alkalmazásával, türelmes, szeretetteljes légkörben. Az itt tanító nevelők hallatlan hatalom birtokosai. Hasonlítanak az evangéliumi magvetőkhöz, akik útszélre, köves talajon, tövisek közé is jó magot vetnek. Minden kolléga "oly szeretettel teszi mindezt, mintha saját fiának tenné, vagy inkább magának az Istennek." (Páli Szent Vince)

Miért fontos a katolikus iskola Sárvár életében?

"A mai társadalomban, amelyet (...) a művelődés pluralizmusa jellemez, az Egyház égető szükségét érzi annak, hogy biztosítsa a keresztény gondolkodás jelenlétét (...), mert csak így alakíthat ki erős személyiségeket, akik képesek arra, hogy ellenálljanak a csüggesztő relativizmusnak, és keressék a követelményeinek megfelelően éljenek." (Kat. Isk. 11-12.)

Minden ember feladata, hogy saját és embertársai üdvösségén fáradozzon, hogy folyamatos legyen a kapcsolata Istennel, és másokat is elvezessen erre.

Ennek számos formája lehet. Az Egyház 2000 éves történelme csodálatos példákat nyújt az örömhír átadásának különböző formáiról. Ezek közül is kiemelkednek az egyes karizmatikus személyiségek körül kialakuló iskolák. Olyan közösségek jönnek létre, melyekben a túlcserélődő szeretet célja a gyermekek felemelése, nevelése. Az ilyen iskola "megteremti az evangéliumi szabadság és szeretet légkörét az iskolai közösségben, segíti a fiatalokat abban, hogy személyiségük kibontakoztatásával együtt növekedjék bennük az új teremtmény, amellyel a keressék a keresztényben lettek. Az egyetemes kultúrát úgy kapcsolja össze az üdvösség hírével, hogy a hit fénye járja át a világról, életről és emberről fokozatosan szerzett ismeretüket." (G.E. 8.)

A katolikus iskolában a nevelés és az oktatás szoros egységben van. "Az iskola azért tanít, hogy neveljen, vagyis belülről alakítsa az embert." (Kat. Isk. 29.) Minden tudás, amely mögött nem áll biztos erkölcsi háttér, holt tudássá lesz. A XX. század történelme számos esetben példázza, az erkölcsileg kontrollálatlan tudomány milyen súlyos pusztításokra képes. Ezért minden tudást az örök élet fényében kell felülvizsgálni, és megfelelő erkölcsi háttérrel kell átadni.

„Az Atyaisten – szeretetének titokzatos terve szerint –, amikor elérkezett az idők teljessége, elküldte Egyszülött Fiát, hogy meghirdesse a földön Isten országát, és véghezvigye az emberek újjáalkotásának

művét." (Kat. Isk. 5.)

A keresztény nevelésnek arra kell segítenie a fiatalokat, hogy megérjenek a szabadság felelős használatára, érzékük legyen a transzcendencia és az igazi értékek iránt, megismerjék önmagukat és az őket körülvevő világot, felülemelkedjenek a közép-szerűségeken, ne fáradjanak bele a folytonos önképzésbe és önnevelésbe, és egyre jobban elkötelezzék magukat az Egyházon belül Isten és az emberek szolgálatára.

Nem szabad elfelejtenünk, s a fiataloknak is meg kell tanulniuk, hogy az érettségi, a diploma, a nyelvvizsga-bizonyítvány nem végső cél, hanem eszköz, amely ahhoz kell, hogy küldetésünket itt a földön megvalósíthassuk. Az igazi és örök otthonunk a Mennyben van, ahol nem az elért eredmények, hanem a bennünk élő szeretet számít. Mint tudjuk, a hitre nevelés nem annyira szavakkal történik, mint inkább az életünkkel, ahogyan a hétköznapiakon viselkedünk és gondolkodunk. A gyermek azt az életstílust sajátítja el, amit a közvetlen környezetében lát.

Mit kellett és kell jól csinálni ahhoz, hogy az alapcél – az evangelizáció – hatékony, sikeres legyen? Azt látjuk, hogy elindult a katolikus óvoda, és a szentmiséken is sokan vesznek részt, tehát gyümölcsei vannak a munkának.

Az egyik feladat az evangelizáció mellett, hogy a szülők számára vonzó iskolát

„működtessünk”. Sajnos a mai szülők többségének (tisztelet a kivételnek) nem a saját és a gyermekek hite a legfontosabb, hanem a felkészítés a mindennapi életre, a továbbtanulásra, szakmára. Tehát bármennyire is a hitünket, Jézus tanításait, a nevelést helyezük a központba, ugyanilyen fontos hangsúlyt kell fektetnünk a különböző tantárgyak oktatására is! El kell fogadnunk, hogy sok szülő nem a hite megélése, gyakorlása miatt választja a mi katolikus iskolánkat, hanem a minőségi tantárgyi oktatás miatt. Sajnos a többségnek nem a szentmise a legfontosabb, hanem a magyar, a matematika, és a többi tantárgy magas szintű oktatása, a gyermek eredményes felkészítése a középfokú oktatásra. Sokan éppen ezért teherként, felesleges elfoglaltságként élik meg, hogy a plébános például szentmisére is elvárja a katolikus gyerekeket (és a szülőket). De természetesen mindent megteszünk, hogy a gyermekeink minél többet halljanak tőlünk Istenről, Jézusról. Tudjuk, hogy sokan nem is hallanának a teremtett világról és a keresztény tanításokról, ha mi nem közvetítenénk feléjük.

Akikkel 1996-ban elkezdődött a munka, azokkal a 25 éves jubileumon együtt ünnepeltek. A 4 tanítónő mellett említjük meg Orbán István kanonok atyát és Wimmer Roland plébános atyát is. A siker receptje egy jó csapat?
Nyugodt lélekkel mondhatom, hogy igen.

Meglátásom szerint akkor lehet sikeres egy katolikus iskola, ha megtalálja az egyensúlyt a hit és a tudás átadása között. Ha nincs meg az egyensúly, akkor jelentkeznek a problémák. Ha a hit felé tolódik el a súlypont, az sokakat (a kevésbé, vagy a nem vallásosakat) elriasztja iskolánk választásától, ha pedig csak az oktatásra helyezzük a hangsúlyt, akkor minek vagyunk katolikus iskola. Egy jó csapat megtalálja azt az egyensúlyi pontot, hogy a lehető legtöbb hitet adja át a lehető legtöbb tudással! Figyelj rá, hogy egyiket se vigye túlzásba a másik rovására.

A jó csapatot hogyan tudják a diákok között kialakítani? Azt látjuk, hogy sok hatás éri a gyerekeket, ami talán a személyes kapcsolatokról vonja el a figyelmet, időt. Lát-e változást a közösségekben, a közösséghez való viszonyban napjainkban ahhoz képest, ami a 90-es években volt tapasztalható? Hogyan változtak ehhez a pedagógusok által alkalmazott módszerek?

Én személy szerint nagyon sok változást látok a régi és a mai időkhöz képest. Szerintem egyre csökken Sárváron a valóság, egyre kevesebben gyakorolják katolikus hitüket, egyre többen gondolják felesleges „tehernek” például a szentmisére járást. Ez meg is látszik az iskolánkat választó szülők csökkenő számában, ami a kevesebb született gyermek mellett

kevesebb beiratkozót jelent. Régebben az „egyházellenesség” csendben, szinte fű alatt működött, ma már egyre bátrabban és hangosabban a bennünket nem kedvelők, akik lehetőség szerint minden apró alkalmat megragadnak munkánk kisebbitésére, esetleges hibáink felnagyítására, kiemelésére. Ezért is fontos iskolánk mellett a katolikus óvoda, hiszen a jézusi tanításoktól való félelmükben sokan szeretnék, ha egyetlen gyermek sem hallana Istenről. Számukra lényeges, hogy tudatlanságban tartsák a gyerekeket, hiszen ha már hallott Istenről, akkor már ott a lehetősége, hogy nagyobb korban maga döntsön a hitéről. Ezt a döntési lehetőséget vennék el tőlük, és ezért fontos a katolikus óvoda és iskola működése, hiszen így egyáltalán lehetőséget adunk arra a gyerekeknek (és rajtuk keresztül szüleiknek), hogy Jézust megismerve egy jobb jövőt válasszanak maguknak.

Mit keresnek a szülők és a gyerekek, amikor iskolát választanak? És miért választják a Szent László-iskolát? Mire helyezik a hangsúlyt a nevelésben?

Bennünket a hagyományos értékeket valló szülők választanak. Sajnos a manapság roppant divatos örült eszmék (gender stb.) sokakat megtévesztenek, és az eddig alapnak hitt erkölcsi és biológiai igazságokat egyre többen kérdőjelezik meg. Mint oly sok vihart a történelem során, nekünk ezt is át kell vészelnünk, kitarva a Bibliában leírtak, és egyházunk tanításai mellett. Bízom benne, hogy néhány éven belül visszaáll a normalitás ebben a világban.

Elégedetten tekintenek az elmúlt 25 évre? Elmondhatjuk, hogy sikeres a sárvári iskola?

Részben elégedett vagyok, részben elégedetlen. A sikeres katolikus iskola fontos része Sárvár oktatási rendszerének, még ha ez nem is tetszik mindenkinek. Színesebbé tesszük az oktatási kínálatot, valamint lehetőséget nyújtunk katolikus hitünk mélyebb megismerésére. A részbeni elégedetlenségem abból adódik, hogy szeretnénk a városban még több emberhez eljutni, szeretnénk növelni az elsős beiratkozó tanulóink számát.

Mik a tervek a jövőre nézve?

Mint az előbb írtam, legfontosabb terveünk az, hogy növeljük az elsős beiratkozóink számát. További terveink között szerepel még az iskola felújításának befejezése, amely a régi, idén 133 éves műemlék épületrészünk teljes külső és belső helyrehozatalát foglalja magában. És terveünk folytatni, mint tettük eddig is: szolgálni Istent és embertársainkat.

Felújították a szakonyfalui Sarlós Boldogasszony-templomot

A falu idén 100 éves temploma kívül-belül megújult. Új padok, orgona került elhelyezésre. Kialakítottak egy lourdes-i barlangot, restaurálták a Jézus Szíve és a Szűz Mária Szíve oltárokat, valamint a főoltárt is.

Dr. Székely János megyéspüspök 2022. július 2-án áldotta meg a templomot.

Új helyen tartják a szentmiséket Keléden

A rendszerváltás utáni években a helyi katolikus közösség részére az egyik önkormányzati épületben alakítottak ki kápolnát. Ennek felújítása az elmúlt időszakban aktuálissá vált, ám mivel a községnek más tervei voltak a hellyel, ezért áthelyezték a kápolnát. Déri Péter esperesplébános szakmai vezetésével a falu felújította a kijelölt helyiséget, aminek köszönhetően a kápolnának már sekrestyéje és belépő része is van.

Dr. Székely János megyéspüspök 2022. július 4-én áldotta meg a kápolnát.

Külsőleg újították fel a dukai Szűz Mária neve-templomot

A Magyar Falu pályázaton elnyert 15 millió forintos támogatási összegből külsőleg felújították a dukai Szűz Mária neve-templomot. A legjelentősebb munkák a tetőzet teljes cseréjével jártak: itt a cserepeken kívül a gerendákat is kicserélték. Emellett kijavították a vakolatot és színezték a templom homlokzatát.

Dr. Székely János megyéspüspök 2022. július 22-én áldotta meg a templomot.